

Кафедра української мови

**ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ
МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 1

Рівне-Острог-Оломоуць – 2011

УДК
ББК
Р

Лінгвістичні студії молодих дослідників : Збірник наукових праць. – Рівне-Остроголомоуць : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011. – 176 с.

УДК 811.161.2'373"19"

Денищук Ірина

(Науковий керівник – Вокальчук Г. М., доктор філологічних наук, професор)

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ ЛЕКСИЧНИХ НОВОТВОРІВ У ПОЕЗІЇ ПАВЛА САВЧЕНКА

У статті розглянуто особливості творення та семантики авторських лексичних новотворів Павла Савченка. Уперше зроблено спробу опису та класифікації оказіональних іменників та прикметників цього автора.

Ключові слова: семантика, лексико-семантична група, авторський лексичний новотвір, Павло Савченко.

The article is devoted to the analysis of the creational and semantic peculiarities of the author new-formations of Pavlo Savchenko. First description and classification of the author lexical new-formations of Pavlo Savchenko is being probed.

Key words: semantics, lexico-semantic group, author lexical new-formation, Pavlo Savchenko.

До мовної системи постійно входить нова лексика у вигляді різноманітних запозичень та новотворів, що сприяє раціональному розвитку мови, її збагаченню. Літературна мова як еталон правильності, кодифікованості приймає в себе далеко не все з того, що виникає в повсякденній мовній практиці. Це є виявом природної функції самозахисту мови, що забезпечує їй стабільність як засобу зв'язку між багатьма поколіннями [Русанівський, Єрмоленко 1978, с. 10]. Опираючись на народну мову, її літературні традиції, майстер художнього слова відбиває в мовленні своє індивідуальне бачення світу. Якась частина індивідуальної мовотворчості письменника одразу впадає в око. Це – авторські лексичні новотвори. Проте більшість із них сховано в глибині мовної структури. Дослідження індивідуально-авторських одиниць має вагоме значення не лише для вивчення індивідуальної майстерності письменника, – воно відіграє важливу роль для глибшого дослідження номінативних можливостей мови, її лексичних, граматичних і стилістичних особливостей, у процесі формування повнішого уявлення про мовно-національну картину світу, оскільки одиниці оказіональної лексичної номінації є специфічними репрезентантами української поетичної картини світу [Вокальчук 2004, с. 18].

Активна неологізація – характерна риса творчості одного з тих маловідомих митців, чий поетичний доробок може слугувати матеріалом не лише для літературознавчих, а й лінгвістичних студій – Павла Савченка. Його вірші насичені індивідуально-авторськими інноваціями (*невідрадісний, осопілити, динаморима, премудромовчазний*), які є виразниками не лише творчого обдарування поета, а й свідченням постійного розвитку можливостей нашої мови.

У творчості Павла Савченка трапляються найрізноманітніші за своєю будовою, способом творення та семантичними особливостями новотвори, серед яких велика кількість юктапозитів (*буря-вітрогонка, немовлятко-дитя, плакати-квилити, палити-гадити, солодко-сумний*), композитів (*чорнополоновий, щиродзвонний, Сноблуда, сонцезання, кістляворукий*) та інших інновацій, утворених морфологічним способом (*обусмішений, приекспортувати, відпанахидити*).

Частиномовний розподіл АЛН Павла Савченка репрезентовано таким чином: іменники (*беза, лілейність, нічка-мати, темена*), прикметники (*золоторунний, ідильно-хуторський, надтрунний, цілунковий*), дієприкметники (*срібно-тканий, обільмований, обусмішений*), дієслова (*осопілити, гриміти-реготати, шамільнути, відпанахидити*), прислівники (*бузоцвітно, вдриз, наврамки, тихокрило*) та звуконаслідування (*тік-ток-тік, плись-плись, пік-пак*).

Серед індивідуально-авторських інновацій кожної частини мови можна виокремити кілька лексико-семантичних груп. Варто зазначити, що такий поділ виконується на основі певних асоціативно-понятійних ознак, притаманних денотату, які відрізняють один новотвір від іншого та водночас споріднюють їх окремі типи, що мають спільну тематику.

Найбільш продуктивним виявилось словотворення іменників (60 одиниць), кожен з яких хоч і не номінує якимось нове поняття, проте дає можливість читачеві якнайповніше та найглибше зрозуміти семантику контексту та емоційний відтінок, яким автор наділяє свої інновації.

Новотвори-іменники репрезентовано такими лексико-семантичними групами (ЛСГ):

- Назви фізичного стану особи: *безоблик*;
- Назви фізіологічного стану об'єкта: *безсонь, патяк*;
- Назви стану навколишнього середовища: *сонцезання, темена*;
- Назви якісно-оцінних відношень до навколишнього світу: *лілейність, стильовість, бега*;
- Назви дій, процесів та їх результатів: *люліннячко, передсудне, шуканка*;
- Назви звукових явищ: *бій-дзеньк, гомін-гам, звук-плюск*;
- Назви осіб: *лузалка, немовлятко-дитя, чистяр*;
- Назви істот: *обдина, Сноблуда, Яв-яга*;
- Назви частин тіла: *палець-кіготь, стрілки-ріснички*;
- Назви елементів ландшафту: *цвинтар-доля*;
- Назви часових відрізків: *нічка-мати*;
- Назви явищ природи: *буря-вітрогонка, маковість, небо-море, пірогнів*;
- Назви окремих предметів: *дзвоня, свічечка-моргуха*;
- Назви витворів інтелектуальної діяльності: *динаморима, динамослово, поеза, поема-казка*.

Усю складність розв'язання питань семантичного словотворчого аналізу можна показати на кількох прикладах розкриття значеннєвих характеристик хоча б кількох одиниць словотворення. Семантичні особливості похідного слова зумовлені багатьма чинниками, серед яких найбільш визначальними є структурні та лексичні. З одного боку, слово – це структура, що складається з морфем, з іншого – це одиниця лексична, номінативна [Клименко 1984, с. 14]. Зазвичай морфемна будова слова не виражає повністю його номінативної семантики, тому важливо звертати увагу на коло абстрактних асоціативних моделей, на базі яких автором створюється окрема лексема, похідне слово.

Поділ на ЛСГ дає змогу окреслити семантику новотворів, яка перебуває в тісному зв'язку з їхньою будовою. Юкстапозити, що мають у своєму складі узуальні слова, важко віднести до інновацій, оскільки нічого нового автор не винаходить: компоненти, використані ним для створення номінації, закріплені мовними нормами, проте вдаль okazіональне поєднання окремих слів відтворює нове, індивідуально-авторське бачення певного явища, не позбавлене конкретного емоційного забарвлення. Так, уживши новотвір *свічечка-моргуха* замість звичайного (конотативно зумовленого) *свічечка* (пестлива назва), поет додає інновації ефекту динамічності, показує непомірний рух: *Блима, блима, блима / Свічечка-моргуха* (ПСавч:34 # 30.12.1912), таким чином створюючи візуальний образ і паралельно йому емоційний відтінок саме того значення, яке вкладає у новотвір сам автор. Аналогічно можемо розглядати такі okazіональні поєднання потенційних слів, як *світ-рожа, сльози-дощ, дзвін-шепіт, немовлятко-дитя, цвинтар-доля, нічка-мати* і т. п.

Нашу увагу привернула ЛСГ слів на позначення звукових явищ. Варто зазначити, що Павло Савченко неодноразово використовує у своїй поезії номінації, семантика яких пов'язана з відтворенням звуків навколишнього середовища за допомогою мовних засобів. На наш погляд, поета можна назвати справжнім майстром поєднання змісту і форми, особливо коли це стосується творення „динамічної” поезії, яку пропагували футуристи. Це підтверджують навіть запропоновані автором новотвори *динамослово* та *динаморима*: *Нові слова / Впишу в словар / Динамослів, / Але схоплю / Огонь жалю / І пірогнів* (ПСавч:171 # ~1918) та *А столик мій/ Схова сувій / Динаморим, / Сувій-патрон / Катам під трон, / Катам моїм* (ПСавч:172 # ~1918). Що ж стосується семантики інновацій на позначення специфічних звуків, то вона окреслює такі явища: бій дзвонів або годинника, надмірна кількість шуму в натовпі людей, клацання підків, плин води, музична мелодія, сукупність або відсутність звуку. Виокремивши такі лексико-семантичні поля, можемо зробити висновок, що новотвори-поняття, що входять до їхнього складу, пов'язані зі змалюванням міста, села, живої природи, створюються автором шляхом поєднання потенційних слів зі звуконаслідуваннями чи похідними від них словами (*звук-цок, стукіт-цокіт, дзеньк-бій, звук-плюск*) або компонуванням узуальних слів, одне з яких доповнює значення іншого, конкретизує його (*гомін-брат, стукіт-тупіт, дзвін-грім*).

Отож, розглянувши окремі новотвори П. Г. Савченка, можемо сказати, що автор успішно втілює в них принцип єдності змісту та форми: значення переважної кількості новацій зрозуміле з контексту, семантику інших визначаємо через компонентний морфемний аналіз.

Серед авторських лексичних новотворів П. Г. Савченка вагоме місце займає ад'єктивна номінація. Як відомо, у поетичному мовленні прикметники відіграють важливу роль. Вони, так би мовити, урізнобарвлюють текст, роблячи його неповторно художнім засобом відображення дійсності. Okazіональні ад'єктиви

є одним із виражальних стилістичних засобів, які становлять необхідний компонент поетичної мови, а через неї – загального словника літературної мови [Поліщук 2009, с. 269]. Прикметникові як частині мови відведена роль називати ознаки, властивості об'єктів позамовної дійсності і виражати їх через зв'язки з цими предметами. Оказіональні прикметники не тільки характеризують, а й уточнюють ознаки предметів, явищ, понять, виражають різну міру вияву ознаки, суб'єктивну оцінку денотата: *ідильно-хуторський, блакитностінний, золоторунний, ілюзорно-хисткий, невідрадісний* [Адах 2007, с. 36–37]. У поетичному словнику Павла Савченка нараховується 27 прикметникових новотворів, серед яких значна кількість похідних складних слів, утворюваних способом основоскладання, – композитів. Уважається, що саме вони, порівняно із простими за структурою номінаціями, є значно багатшими і складнішими в семантичному відношенні. Сам по собі словотвірний принцип у цих випадках загальноприйнятний, новизна носить не морфологічний, а семасіологічний характер, тобто традиційність властива лише структурній побудові таких слів, оригінальним виступає семантичний бік твірних основ, їх змістова неспіввіднесеність [Поліщук 2009, с. 270]. Автори поетичних творів нерідко порушують взаємозумовленість компонентів у складних прикметниках, поєднуючи складові таким чином, що існування другого не обумовлене першим: *премудромовчазний*. Тобто, в узуальному мовленні перший компонент закономірно спричиняє появу другого, а в новотворах другий компонент цілком несподіваний: *Тепер він схований в пісок, / Премудромовчазний струмок* (ПСавч:117 # ~1913). Завдяки такому поєднанню складових частин автори утворюють місткий художній образ [Жижома 2003, с. 84]. Віршовий розмір, ритм поетичного твору зумовлюють вибір таких варіативних засобів, коли замість двох самостійних означень утворюється складне слово, експресивний зміст якого формує індивідуально-авторський образ: *Не плюскіт – ціла злива / Лагіднолунних хвиль / Спадає пустотливо / На мене звідусіль* (ПСавч:31 # 1913) [Поліщук 2009, с. 270]. Семантика і структура композитів залежать від найбільш характерних ознак синтаксичної сполучуваності кожної частини мови, лексичної сполучуваності слів, типу номінативного і лексичного значення одиниць, що їх мотивують [ЕУМ 2000, с. 273]. Композити характеризують денотат за найрізноманітнішими ознаками. Якщо врахувати, що в складному слові здебільшого один із компонентів є стрижневим, то умовно можна класифікувати прикметники-композити за семантикою передусім стрижневого компонента [Адах 2007, с. 37]. У неологічному доробку П. Г. Савченка налічується 12 композитів, серед яких *золоторунний, кістляворукий, лагіднолунний, меткозорий, премудромовчазний* та ін. Більшість називають певну додаткову ознаку предмета або ж авторську характеристику окремого явища чи поняття: *По шляху, по дорозі, по чорних полях / Барани золоторунні стрибають* (ПСавч:119 # ~1913).

Як відомо, юкстапозиція є одним із найпродуктивніших способів творення слів. Юкстапозитом називають кількоасновне складне слово, що утворюється шляхом складання слів або словоформ. Юкстапозитні прикметники рідко бувають стилістично-нейтральними і найчастіше виражають значення підсиленої ознаки [ЕУМ 2000, с. 842]. Серед ад'єктивних новотворів П. Г. Савченка 8 юкстапозитів (*пустельно-сірий, ідильно-хуторський, солодко-сумний, ілюзорно-хисткий, призивно-впертий, лагідно-сумний, брудно-голий, буйно-ярий*). Серед них лише один новотвір із відіменниковою стрижневою частиною – *ідильно-хуторський: До чорта з нею, декламатори / Ідильно-хуторської ери* (ПСавч:186 # ~1919). Інші юкстапозити мають за стрижневий компонент ознаку: кольороназву (*пустельно-сірий*) та характеристики внутрішнього стану предмета (*солодко-сумний, ілюзорно-хисткий, призивно-впертий, лагідно-сумний*). Часто дослідники ставлять питання про те, чи є композити та юкстапозити, наприклад, новотворами, оскільки вони утворені морфологічним способом осново- чи словоскладання. Окрім відсутності у словниках ознакою таких АЛН є сполучуваність слів з абсолютно протилежними семами: *Сівши в човна, ще раз кину / Погляд солодко-сумний* (ПСавч:74 # ~1910), для порівняння наведемо новотвір М. Т. Рильського: *Любов незнана, біль солодко-терпкий / Стискає серце* (1918 р.) [КНС, с. 122] – для обох новотворів спільною є сема „гіркий”, якій протиставляється сема „солодкий”; або ж таких, значення одного з компонентів яких підсилює або ж експресивно забарвлює семантику стрижневого слова (*брудно-голий, буйно-ярий, призивно-впертий*).

За семантичними особливостями авторські ад'єктивні новотвори можна поділити на такі лексико-семантичні групи:

1. **Зовнішня характеристика істот:** *золоторунний, кістляворукий, чорношатий,*
2. **Зовнішня характеристика неістот:** *буйно-ярий, лагіднолунний,*
3. **Характеристика за кольором:** *сріблясторовидий, блакитностінний,*
4. **Внутрішні властивості об'єкта:** *лагідно-сумний, меткозорий, невідрадісний, премудромовчазний, чемнотонний,*

5. Характеристика за місцем розташування об'єкта: *міжсофіровий, надтрунний, переднірванний, чорнополоновий.*

Найрепрезентативнішою є група „Внутрішні властивості об'єкта” (11 новотворів). Причиною цього, на наш погляд, є актуальність вживання в поетичному мовленні статичних ознак денотата, які характеризують внутрішній стан суб'єкта і найчастіше вказують на його особливі риси (*Тепер він схований в пісок, / Премудромовчазний струмок* (ПСавч:117 # ~1913)) або ж надають внутрішньої експресії, емоційності (*Сівши в човна, ще раз кину / Погляд солодко-сумний* (ПСавч:74 # ~1910); *Ой тумани мої та й туманочки! /... Так замислились чимсь невідрадісним* (ПСавч:61 # ~1909)).

Цікавим щодо семантики та з погляду будови є новотвір *невідрадісний*, утворений від сдовосполучення „не від радості”. Таку лексичну інновацію можна легко перекласти на „зузальну мову” або ж замінити на слово „сумний”, не втративши основної семантики, проте автор віддає перевагу новотвору *невідрадісний*, тонко натякаючи, що стан, у якому має знаходитись об'єкт близький до негативного.

Як відомо, за лексичним значенням, морфологічними ознаками та особливостями творення прикметники поділяються на якісні і відносні. Якісні виражають ознаку предмета безпосередньо, більшою або меншою мірою, відносні – за відношенням одного предмета до іншого, до дій чи обставин. Таким чином можна класифікувати й ад'єктивні новотвори. Міра ознаки, що притаманна якісним прикметникам, є специфічним денотативним (реальним) значенням, ознака як властивість предмета не можлива без своєї якісної і кількісної градації – спеціального виміру інтенсивності і повноти [Цит. за Адах 2007, с. 37]. У творчості П. Г. Савченка представлено обидва розряди прикметників. До якісних належать такі: *буйно-ярий, лагідно-сумний, невідрадісний, обільмований, обусмішений, призивно-впертий, пустельно-сірий, розкішно-ярий, премудромовчазний, щиродзвонний, цілунковий*. Решті ад'єктивних новотворів притаманна саме присвійно-відносна семантика, яка передбачає постійність існуючих ознак предмета), наприклад, *кістляворукий, меткозорий, надтрунний, переднірванний, міжсофіровий* та ін. Відносні прикметники називають ознаки предметів не прямо, а через їх зв'язки, різного характеру відношення з іншими предметами або діями [Адах 2007, с. 37]: *День по ночі, день по дневі, / Потім знову той же круг. / Не забракне діб Творцеві / Міжсофірових вертук* (ПСавч:170 # ~1918); *Тобі, що з долею земною / Безумно битися поспів, – / Од мене, радісного пана / Блакитностінних сонцезань...* (ПСавч:127 # ~1914); *Дзигареві бої-дзеньки, / Це подзвіння й плач надтрунний* (ПСавч:38 # 1912).

Неологічний доробок П. Г. Савченка нараховує понад 100 лексичних інновацій, серед яких найрепрезентативнішими є іменники (60 одиниць) та прикметники (27 одиниць), семантичні особливості яких часто зумовлені і їхньою будовою, і функцією у творі, і вкладеним у них змістом. По-різному komponуючи узусальні слова, як у випадках з композитами та юкстапозитами (*чорнополоновий, свічка-моргуха*), додаючи до них специфічні відтінки значення (*жемчужитись, ідильно-хуторський, динамослово, поеза*) або ж створюючи абсолютно нові слова, автор привносить у поетичний текст своєрідну ідейно-тематичну „свіжість”, новизну, зацікавлюючи таким чином як читачів, так і мовознавців, дослідження неологічного матеріалу П. Г. Савченка, для яких може стати одним із кроків уперед у розумінні мовних процесів ХХ століття.

Література:

1. Адах Н. А. Авторські лексичні новотвори Василя Барки (семантико-дериваційний та лексикографічний аспекти) / Н. А. Адах ; за ред. Г. М. Вокальчук. – Рівне : Видавництво Олега Зеня, 2007. – 136 с.
2. Вокальчук Г. М. Авторський неологізм в Українській поезії ХХ ст. (лексикографічний аспект) / За ред. А.П. Грищенка: Монографія. – Рівне. Науково-видавничий центр „Перспектива”, 2004. – 524 с.
3. Жижомо О. О. Індивідуально-авторські новотвори в поетичному дискурсі 80–90-х років ХХ століття : автореф. дис...канд. філол. наук: 10.02.01 / О. О. Жижомо. – К., 2003.-С.18, 104-142.
4. Київські неокласики: словотворчість / Н. В. Гаврилюк ; відп ред. Г. М. Вокальчук. – Острог : Видавництво НаУ «Острозька академія», 2009. – 216 с. (Лексикографічна серія «Українська індивідуально-авторська неографія» ; вип. 2).
5. Клименко Н. Ф. Словотворча структура і семантика складних слів у сучасній українській мові / Н. Ф. Клименко. – К. : Наук. думка, 1984. – 251 с.
6. Поліщук О. Г. Актуальні проблеми дослідження індивідуально-авторських прикметників у сучасному українському мовознавстві / О. Г. Поліщук // Наукові записки. Серія „Філологічна”. – Острог: Видавництво Національного університету „Острозька академія”. – 2009. – Вип. 12. – С. 269–275.
7. Русанівський В. М. Життя слова / В. М. Русанівський, С. Я. Єрмоленко. – К. : Вища школа, 1978. – С. 10-15, 134 – 140.
8. Савченко П. Г. Червоний вечір : [поезії] / П. Г. Савченко. – К. : Рад. письменник, 1991. – 198с.
9. Українська мова. Енциклопедія / [редкол. : Русанівський В. М., Тараненко О. О. (співголови), М. П. Зяблюк та ін.]. – К. : Українська енциклопедія, 2000. – С. 377.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I.

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Васильчик Ольга

СТРУКТУРА Й СИНТАКСИЧНІ ФУНКЦІЇ ПОРІВНЯНЬ –
ПРЕДИКАТИВНИХ КОМПОНЕНТІВ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ УЛАСА САМЧУКА) 4

Жолобчук Анна

ЛОГІКО-ГРАМАТИЧНІ АСПЕКТИ КАТЕГОРІЇ ПРИЧИНИ
У СКЛАДНОСУРЯДНОМУ РЕЧЕННІ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ О.КОБИЛЯНСЬКОЇ) 7

Жолобчук Анна, Остапюк Наталія

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ
НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У СЛОВНИКУ ПОЕТІВ ХХ СТОЛІТТЯ 12

Ковтонюк Людмила

СЕМАНТИКА ДВОВАЛЕНТНИХ ДІЄСЛІВ РУХУ
В ДРАМІ «СОЛОДКА ДАРУСЯ» МАРІЇ МАТІОС 16

Козачук Ольга

ЛЕКСИЧНО НЕ ВИРАЖЕНІ СУБ'ЄКТНІ СИНТАКСЕМИ 19

Ланова Тетяна

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛІЗОВАНИХ
ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ
(НА МАТЕРІАЛІ ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ) 21

Новосад Ірина

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ
У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ 28

РОЗДІЛ II.

ЛЕКСИКА І ОНОМАСТИКА В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Андишула Юлія

МЕТАФОРА-ІМЕННИК У ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО 32

Вернюк Назар

ЕПІТЕТИ В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 34

Легкобит Дарина

СТРУКТУРА ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ
У ТВОРАХ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО 36

Макарець Юлія

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРИФРАЗОВОЇ НОМІНАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ. 38

Моисеева Анастасия

ПРЕЦЕДЕНТНЫЕ ФЕНОМЕНЫ
В ПОЛИТИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ СМИ 41

Онищук Олена

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ТОПОНІМІЧНІ ПАРАЛЕЛІ 44

Соколова Тамара

ЛЕКСИЧЕСКИЕ ЗАИМСТВОВАНИЯ
ФРАНЦУЗСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ 47

Стецюк Олена

СИНОНІМІЧНИЙ РЯД ТА ЙОГО СТРУКТУРА
В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 50

Струганець Юрій

ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ЛЕКСИКИ "НАЗВИ ГРАВЦІВ
ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД" В УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТИВНОМУ ДИСКУРСІ 53

Усач Наталія

ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНТЕКСТУАЛЬНИХ СИНОНІМІВ
У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ 55

РОЗДІЛ III.

ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА НЕОЛОГІЯ ТА НЕОГРАФІЯ

Басараба Іванна

СЛОВЕСНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ ЛІНИ КОСТЕНКО 58

Вдович Тетяна

ФОЛЬКЛОРНА ОСНОВА ОКАЗІОНАЛЬНИХ ФЛОРОЛЕКСЕМ
У ПОЕЗІЇ ХХ – ХХІ СТОЛІТТЯ 60

Галабурда Ірина, Одарієва Ірина

АВТОРСЬКІ ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ
НА ПОЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ РОСЛИННОГО СВІТУ 64

Денищук Ірина

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ ЛЕКСИЧНИХ НОВОТВОРІВ
У ПОЕЗІЇ ПАВЛА САВЧЕНКА 67

Ірина Іжелюк, Ганна Килюшик, Ілона Козак

АВТОРСЬКІ НАЗВИ ЕЛЕМЕНТІВ ЛАНДШАФТУ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ 71

Кирилюк Ольга

ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОЇ НОМІНАЦІЇ
В ПОЕЗІЇ ПАВЛА ТИЧІНИ 73

Коритнюк Надія

СКЛАДНІ ПРИКМЕТНИКОВІ НОВОТВОРИ В ПОЕЗІЇ АНДРІЯ МАЛИШКА 77

Кравченко Катерина

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЕМОЦІЙ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 79

Кривко Любов

ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
АРКАДІЯ КАЗКИ ТА ПАВЛА ТИЧІНИ (КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ) 82

- Криворучко Антоніна, Хороша Наталія**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ КОСМОНІМИ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 86
- Максимчук Віталій**
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
ІЗ ЗАПОЗИЧЕНИМИ АФІКСОЇДАМИ 88
- Поліщук Оксана**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ ПРИКМЕТНИКИ З НУМЕРАТИВНИМ
КОМПОНЕНТОМ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 92
- Рожко Іванна, Рожко Оксана**
АВТОРСЬКІ НОМІНАЦІЇ ОСІБ У ТВОРЧОСТІ ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 94
- Тимочко Ольга**
СТАТИСТИЧНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРЧОСТІ
ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 60 – 70-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ 97
- Шнайдрок Людмила**
СЛОВНИК АВТОРСЬКИХ НОМІНАЦІЙ ПТАХІВ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 102

РОЗДІЛ ІV.

ЛІНГВОДИДАКТИКА І ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ МОВИ

- Віхтюк Марина**
ОСОБЛИВОСТІ МОВИ ТЕЛЕКАНАЛУ СТБ 106
- Ігнатюк Наталія**
ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА
ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНА ПРОБЛЕМА
(НА МАТЕРІАЛІ КОНФЕСІЙНОГО СТИЛЮ) 109
- Корнелюк Юлія**
СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ
НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 112
- Тишко Наталія**
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ
ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА (НА МАТЕРІАЛІ ПРЕСИ) 115

РОЗДІЛ V.

КОМПАРАТИВІСТИКА

- Архангельська Тетяна**
СИМЕТРИЧНЕ Й АСИМЕТРИЧНЕ
В НОМІНАТИВНІЙ ПІДСИСТЕМІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ 119
- Гаврилюк Катерина**
ПРОБЛЕМИ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНО МАРКОВАНИХ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 122
- Călăraș Angela**
COLOUR IDIOMS AND THEIR SEMANTIC PECULIARITIES
IN ENGLISH AND ROMANIAN 125

Тихонова ОксанаОЗНАКИ ТА ЕТАПИ АДАПТАЦІЇ АБРЕВІАТУР-АНГЛІЗМІВ
У СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКІЙ І КИТАЙСЬКІЙ МОВІ ЗМІ 128**РОЗДІЛ VI.****ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА****Виходилова Зденька**ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ СЕМИНАР
НА КАФЕДРЕ СЛАВИСТИКИ ОЛОМОУЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТА 134**Гладикова Мартина**РАССКАЗ Р. ГЕРАСИМОВОЙ «РЕКА ЖИЗНИ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 135**Зилварова Никола**

АШОТ БЕГЛАРЯН – «ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ» 138

Котаскова МартинаПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК ФРАГМЕНТА РАССКАЗА ДИНЫ РУБИНОЙ
«ДВОЙНАЯ ФАМИЛИЯ» 140**Лизлова Елишка**РАССКАЗ М. АЛФЕРОВОЙ «ПОГЛОЩЕНИЕ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 144**Мерзова Радана**LIDOVÁ PÍSEŇ JAKO PROSTŘEDEK PRVNÍHO KONTAKTU MEZI SLOVANSKÝMI
SVĚTY (ČESKO-UKRAJINSKÉ VZTAHY) 149**Мразкова Гана**ВПЛИВ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ НА НОВИЙ СЛОВНИКОВИЙ СКЛАД
В УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ЧАСОПИСАХ 154**Тардонова Михаела**ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК РАССКАЗА Е. АНТОНОВА
«МИЛАЯ, Я ГОТОВ....» 157**Хокрова Ярмила**

РАССКАЗ ЗАХАРА ПРИЛЕПИНА «СЕРЖАНТ» 160

Олійник АнастасіяПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ УСНОГО СИНХРОННОГО
ТА ПИСЬМОВОГО ПЕРЕКЛАДІВ .....163**РОЗДІЛ VII.****ФОЛЬКЛОР У ПАРАДИГМІ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ НАУКИ****Терновий Ярослав**СИМВОЛІЗМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ
(НА МАТЕРІАЛІ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ ПОДІЛЬСЬКОГО КРАЮ) 167

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ 170